

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312010060
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8312010060.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Františka Moznera na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.04.2014, v trestnej veci proti obžalovanému M. K. a spol., pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, 2 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/13/2012 zo dňa 17.12.2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste u obžalovaného M. K..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému M. K., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom
K., E. XXXX/X, prechodne
bytom O. M., Z., N. S.,
R., vo väzbe od 20.5.2011
do 16.8.2011

u k l a d á :

Podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmienene o d k l a d á za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť rokov).

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné uznal obžalovaného M. K. za vinného zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe a na presne nezistenom mieste obv. M. K. si zadovážil najmenej 3 ks bankoviek nominálnej hodnoty po 100,- USD, kde jednu bankovku sériového čísla DB 17692817 E, série 1996, s ďalším označením G4 na prednej strane bankovky dal M. K., ktorý túto bankovku presne nezisteného

dňa v mesiaci december 2010 alebo v mesiaci január 2011 predložil v zmenárni CORADO s.r.o., na Ul. Strojárskej č. 2206, Snina, pracovníčke Z. R. v úmysle ju zameniť za eurá, pričom na základe znaleckého posudku Národnej banky Slovenska sa jedná o bankovku stupňa nebezpečnosti „3“ - podarený falzifikát, následne ďalšie 2 bankovky sériového čísla DB 23918216 C, B2, série 1996 s ďalším označením F4 a F77 na prednej strane bankovky a sériového čísla DB 17692828 E, série 1996, s ďalším označením G4 a G76 na prednej strane bankovky, dal obv. Q. Z., ktorý ich dňa 16.05.2011 o 15.10 hod. predložil v zmenárni CORADO s.r.o., ul. Strojárska č. 2206, Snina, pracovníčke Z. R. v úmysle ich zameniť za eurá, pričom keď pracovníčka zmenárne oznámila obv. Q. Z., že uvedené bankovky vykazujú znaky falzifikátu, tak tento z miesta činu ušiel na neznáme miesto, pričom na základe znaleckého posudku Národnej banky Slovenska sa jedná o bankovky stupňa nebezpečnosti „3“ - podarený falzifikát.

Uložil mu za to podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, l/, n/, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu trest podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu zameranému na prevenciu pred páchaním a dôsledkami trestnej činnosti.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovaného Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., Ul. E. č. XXXX/ X, spod obžaloby Okresného prokurátora v Humennom pre skutok kvalifikovaný ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 20 k § 270 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe a na presne nezistenom mieste obv. M. K. si zadovážil najmenej 3 ks bankoviek nominálnej hodnoty po 100,- USD, kde jednu bankovku sériového čísla DB 17692817 E, série 1996, s ďalším označením G4 na prednej strane bankovky dal M. K., ktorý túto bankovku presne nezisteného dňa v mesiaci december 2010 alebo v mesiaci január 2011 predložil v zmenárni CORADO s.r.o., na Ul. strojárskej č. 2206, Snina pracovníčke Z. R. v úmysle ju zameniť za eurá, pričom na základe znaleckého posudku Národnej banky Slovenska sa jedná o bankovku stupňa nebezpečnosti „3“ - podarený falzifikát, následne ďalšie 2 bankovky sériového čísla DB 23918216 C, B2, série 1996 s ďalším označením F4 a F77 na prednej strane bankovky a sériového čísla DB 17692828 E, série 1996 s ďalším označením G4 a G76 na prednej strane bankovky, dal obv. Q. Z., ktorý ich dňa 16. 05. 2011 o 15.10 hod. predložil v zmenárni CORADO S.r.o., Ul. strojárska č. 2206, Snina pracovníčke Z. R. v úmysle ich zameniť za eurá, pričom keď pracovníčka zmenárne oznámila obv. Q. Z., že uvedené bankovky vykazujú znaky falzifikátu, tak tento z miesta činu ušiel na neznáme miesto; pričom na základe znaleckého posudku Národnej banky Slovenska sa jedná o bankovky stupňa nebezpečnosti „3“ - podarený falzifikát, o s l o b o d i l, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že u obžalovaného M. K. pri ukladaní trestu neboli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., nakoľko u obžalovaného K. neboli pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by obžalovaný pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Rodinné a osobné pomery tohto obžalovaného v čase rozhodovania o treste neodôvodňovali postup podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., nakoľko v jeho prípade absentovali viaceré významné poľahčujúce okolnosti. U obžalovaného nebolo zistené, aby trpel vážnou chorobou, na obžalovanom nie je závislá mnohopočetná rodina, v čase spáchania trestného činu nebol v zníženej príčetnosti, ani neboli žiadne iné také okolnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, prípadne upravenej trestnej sadzby. Samotná skutočnosť, že obžalovaný dlhodobo pracuje v zahraničí a má tak vytvorené aj rodinné zázemie, nie je dostatočným dôvodom pre zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nakoľko sa jedná o taký druh zločinu, ktorý v poslednom období sa často vyskytuje na území Slovenskej republiky. Uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby bez splnenia podmienok

uvedených v ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. by spôsobil precedens pri predmetnej trestnej činnosti a malo by to za následok zvýšenie nápadu takejto trestnej činnosti.

Čo sa týka oslobodzujúcej časti rozsudku tak prokuratúra má zato, že zo strany obžalovaného Q. Z. bola dostatočne naplnená subjektívna stránka trestného činu v zmysle ust. § 15 písm. b/ Tr. zák., nakoľko tento obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Výpoveď spoluobžalovaného M. K. je účelová v prospech obž. Q. Z. z dôvodu, že obž. Z. v čase spáchania trestného činu bol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za spolupáchatelstvo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. a spolupáchatelstvo výtržníctva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Z výpovede obž. Z. je zrejmé, že musel mať vedomosť o tom, že predmetné bankovky v hodnote po 100,- USD sú nepravé, nakoľko sa spoluobžalovaného K. aj pýtal, či sú tieto bankovky v poriadku, i keď mu spoluobžalovaný uviedol, že nemá o tom ani pochybovať. Obžalovaný Z. musel vedieť, že tieto bankovky si môže spoluobžalovaný K. sám zmeniť a nepotrebuje tieto bankovky meniť prostredníctvom obž. Z. za odmenu vo výške 30,- eur, ktorá bola neprimerane vysoká k hodnote bankoviek. Taktiež, ak by obž. Z. nevedel, že bankovky sú falošné, tak by neutiekol zo zmenárne, ale by zotrval do príchodu polície.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Humenné ako nezákonný a vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie tomuto súdu s právnym názorom, že zo strany obžalovaného Q. Z. došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty spolupáchatelstva zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 20 k § 270 ods. 1, 2 Tr. zák. a tiež u obž. Daniela K. je potrebné uložiť trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, prípadne upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2, 3 T. zák. za použitia § 36 písm. j/, l/ Tr. zák.

Krajský súd na základe odvolania okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo čiastočne dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaného M. K. a o oslobodení obž. Q. Z. odôvodnil tým, že obžalovaný M. K. po zákonomnom poučení na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 Tr. por., že je vinný zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Pretože toto vyhlásenie nebolo v rozpore s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní a boli splnené aj formálne podmienky, vzhľadom na odpovede na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., nebolo prekážok na prijatie vyhlásenia obžalovaného, čo súd urobil, a preto aj dokazovanie ohľadom jeho viny nebolo vykonané. Súd u obž. K. ustálil vinu tak, že spáchal zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, 2 Tr. zák., lebo jeho uznanie viny bolo v súlade aj s ďalšími vo veci, v prípravnom konaní zadováženými a na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi.

Následne súd rozhodol o výsluchu obž. M. K. vo vzťahu ku skutku, ktorý sa kládol za vinu obžalovanému Q. Z.. Keďže využil svoje právo nevypovedať a odvolal sa na svoju výpoveď učenú pred vyšetrovateľom, prokurátor prečítal zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, ku ktorým uviedol, že počas vyšetrovania mu vyšetrovateľ hovoril, aby sa nebál, že bude dobre. Nevedel, aký vysoký trest mu môže byť uložený. Taktiež nevedel, čo rozprávať, tak rozprával a potom všetko podpísal. Priznal sa ku všetkému, so všetkým súhlasil a už sa z toho nedalo vykrútiť. Okrem iného pred súdom uviedol, že obžalovaný Q. Z. nevedel o tom, že doláre, ktoré mu dal zmeniť, sú falošné. Keď sa obžalovaný Z. opýtal, prečo si doláre nejde zmeniť sám, tak mu povedal, že čaká na manželku. Uviedol, že je pravdou, že obžalovaný Z. po tom, čo sa vrátil zo zmenárne a čo sa stretli v bare Formula, kde mu vysvetlil, čo sa stalo, volal ho na políciu, aby vzniknutú situáciu vysvetlili, ale on s ním nešiel, lebo si myslel, že len sranduje. Z. hovoril, že je zle, že treba volať policajtov, ale on tomu nejako veľkú váhu neprikladal a na druhý deň odchádzal do R..

Z výpovede obžalovaného Q. Z. zistil okresný súd, že tento inkriminovaného dňa sa náhodne v meste K. stretol s obž. M. K.. Keď odchádzal, K. na neho zakričal, aby mu zmenil 200 dolárov, keďže išiel tým smerom, pretože on čaká na manželku s tým, aby ho počkal v bare v K.. Za túto pomoc mu ponúkol 30,- eur. Pretože K. pozná, nezdalo sa mu to divné. K. opísal ho ako osobu, ktorá rozhadzuje peniazmi

a nemá problém za niekoľko dní minúť niekoľko tisíc, či desaťtisíc eur. Pri odchode zistil, že nemá občiansky preukaz a tých 200,- dolárov mu vrátil späť. K. mu povedal, že peniaze si zmení sám, na čo mu odpovedal, že ak nestíha a čaká na ženu, on skočí pre občiansky preukaz a pomôže mu. K. mu dal svoje telefónne číslo s tým, že keď sa vráti a bude stále zaneprázdnený, zavolá mu. On sa rýchlo vrátil, zavolať K., ktorý stále nemal čas. Vtedy mu dal 200,- dolárov, v zmenárni strávil asi 15 minút. Keď mu však povedali, že peniaze sú falošné, ostal v šoku a spýtal sa, či môže odísť. Potom odišiel s tým, že o chvíľu sa vráti. Následne stretol Z. E., ktorý ho vzal k sebe do auta smerom k baru Formula, pričom cestou mu rozprával, čo sa mu stalo. Tam zavolať K. a povedal mu, čo sa stalo. Vyzeral prekvapený, hádali sa a sám trval na tom, aby išli na políciu, lebo chcel, aby sa vec objasnila. K. ho prehovoril, aby to nechali na nasledujúci deň, že mu zavolá. Pretože na druhý deň mu K. nezavolať, išiel do práce, kde ľudí, ktorí s ním pracovali, oboznámil s tým, čo sa mu stalo. Medzitým ho kontaktovala polícia, preto dobrovoľne prišiel a vo veci vypovedal. Počas vyšetrovania s políciou spolupracoval, chcel sa taktiež konfrontovať so K., ktorý sa však nedostavil.

Z výpovede svedka Z. E. je zrejmé, že dňa 16.5.2011 náhodou stretol na priechode pre chodcov obžalovaného Q. Z.. Tohto zaviezol do baru Formula. Na Z. si všimol, že bol veľmi vyplašený a vystrašený. Povedal mu, čo sa stalo a spýtal sa, čo má robiť, či má ísť na políciu, kde aj chcel ísť.

Svedkyňa Z. R., pracovníčka zmenárne CORADO uviedla, že dňa 16.5.2011 zobrala doláre od klienta, ale papier sa jej zdal zvláštne podozrivý. Preto bankovky dala pod svetlo. Bankovky síce mali rozlišovacie znaky, ale papier bol stále podozrivý. Zavolať kolegyňu a obidve bankovky prezerali. Klienta sa preto opýtali, odkiaľ bankovky má, na čo sa otočil a povedal, že o chvíľu príde naspäť, ale sa už nevráti. Potom zavolať políciu.

Výpoveď svedkyne R. potvrdili aj výpovede svedkýň B. F., pracovníčky zmenárne CORADO v Snine a jej konateľky Ing. B. D..

Svedok P. K., otec obžalovaného M. K. vypovedal v prospech obžalovaného Z., pričom uviedol, že z rozprávania syna vie o tom, že tento dal 200,- USD zmeniť nejakému chlapcovi a zistilo sa, že tieto doláre sú nedobré.

Okresný súd ďalej vychádzal zo zápisnice o vykonanej domovej prehliadke obžalovaného Q. Z., z ktorej vyplýva, že neboli pri tejto prehliadke zaistené žiadne veci dôležité pre trestné konanie, a to falošné bankovky v rôznych menách, ani zariadenie na výrobu a tlač rôznych bankoviek, či vecí na výrobu falošných bankoviek.

Zo znaleckého posudku Národnej banky Slovenska vyplýva, že bankovky predložené obž. Z. v zmenárni CORADO s.r.o. v Snine vykazovali tretí stupeň nebezpečnosti - tzv. podarený falzifikát, čo svedčí o tom, že na prvý pohľad bežný človek ani nemusí rozpoznať, že ide o falzifikát.

Pri úvahách o treste u obžalovaného K. okresný súd dospel k zisteniu, že obžalovaný posledných 7 rokov pracuje a žije spolu s manželkou v R.. U obžalovaného prichádzalo v úvahu uloženie trestu odňatia slobody v zákonnej trestnej sadzbe 7-12 rokov. Poľahčovalo mu však, že pred spáchaním žalovaného zločinu viedol riadny život, k trestnému činu sa priznal a úprimne ho oľutoval a napomáhal pri jeho objasňovaní príslušným orgánom (§ 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák.). Nakoľko u obžalovaného nebola zistená prítomnosť žiadnej priťažujúcej okolnosti, ale naopak výrazná existencia poľahčujúcich okolností, okresný súd aplikoval zmierňovacie ust. § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu, čím mal byť uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace. Súd však s ohľadom na doterajší riadny život obžalovaného, ako aj značný časový odstup od spáchania trestného činu použil ust. § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, teda pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, výkon ktorého odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, lebo uloženie trestu v zákonnej sadzbe by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a skôr kontraproduktívne, keďže v zahraničí má nielen prácu, ale aj vytvorené zázemie.

Na posilnenie výchovného účelu trestu súd uložil obž. M. K. aj povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho

výcviku alebo inému výchovnému programu zameranému na prevenciu pred páchaním a dôsledkami trestnej činnosti.

U obž. Q. Z. dospel okresný súd k záveru, že nebol vyprodukovaný žiadny priamy dôkaz, ktorý by obžalovaného zo žalovaného zločinu usvedčoval. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania, o tom, že predmetné bankovky, ktoré obž. Z. predložil v zmenárni sú falošné, vedel iba obžalovaný K.. Táto skutočnosť vyplýva jednak z výpovede obžalovaného M. K., ako aj otca obžalovaného M. K. P. K..

Vzhľadom na takúto dôkaznú situáciu potom okresný súd obžalovaného Q. Z. spod obžaloby okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania okresného prokurátora, ako aj záverečného návrhu krajského prokurátora na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný M. K.. Táto skutočnosť vyplýva jednak z priznania sa obžalovaného a jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, ako aj z dôkazov zabezpečených v štádiu prípravného konania.

Podľa názoru krajského súdu však okresný súd pochybil, keď pri ukladaní trestu hodnotil poľahčujúce okolnosti u obžalovaného, pričom je potrebné podotknúť a dať za pravdu krajskému prokurátorovi to, že nemožno prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., že obžalovaný viedol riadny život, keďže už bol pre trestný čin postavený pred súd, aj keď sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Na druhej strane je však potrebné poukázať na tú skutočnosť, že priznanie obžalovaného K. je jediným dôkazom, ktorý použili orgány činné v trestnom konaní k objasneniu tohto druhu trestnej činnosti, resp. tejto trestnej činnosti. Vzhľadom na túto okolnosť preto krajský súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste u obžalovaného M. K. a sám bez výpočtu poľahčujúcich okolností uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, výkon ktorého odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s tým, že ostatné výroky obsiahnuté v napadnutom rozsudku ohľadne tohto obžalovaného ponechal nedotknuté.

Čo sa týka obžalovaného Q. Z., stotožnil sa krajský súd v plnom rozsahu s rozhodnutím okresného súdu, na ktorého dôvody poukazuje a taktiež dospel k záveru, že nebol vyprodukovaný jeden jediný priamy dôkaz, ktorý by svedčil o vine obžalovaného. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný Z. nevedel o tom, že 2 ks USD bankoviek, ktoré mu dal zmeniť obžalovaný M. K., sú falošné.

Správne preto rozhodol okresný súd, keď tohto obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora v zmysle ustanovenia § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil, keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný Q. Z..

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.